

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 3T/95/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7820010331
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Arpád Koreň
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7820010331.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Arpád Koreň, v trestnej veci obžalovaného S. W., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. decembra 2020 v Rožňave,

r o z h o d o l :

Obžalovaný S. W., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom L.,
Y.Á. XXX/XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby
a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach

je v i n n ý ,

že dňa 23.08.2020 v čase okolo 03.10 hod. v Rožňave, v priestoroch chodby baru B. I. I. Z. Č.. XX/X, pod vplyvom alkoholu, sa agresívne, výhražným tónom dožadoval u pracovníkov tohto baru vrátenie svojho mobilného telefónu, ktorý tam mal údajne stratíť, pričom na zdôraznenie svojej požiadavky vytiahol z vrecka nohavíc vojenský bodák, s dĺžkou čepele cca 25 cm, ktorým sa zahnal pred obsluhujúcim Y. F. Ó. H. a následne tento bodák položil na príľahlý stôl, pričom následne Y.Á. F. H. z obáv pred ďalším konaním privolať políciu.

t e d a

inému sa vyhrážal inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, pričom tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona č.300/2005 Z. z. v znení zákona č. 474/2019 Z. z. a súd ho

o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona s prihliadnutím na priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje pre výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá aj trest prepadnutia veci, a to: 1 ks vojenského bodáku s drevenou rukoväťou hnedej farby a s čepeľou o dĺžke 25 cm.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav taký, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného, svedkov, obsahom záznamu z bezpečnostnej kamery a zvukového záznamu o informovaní polície, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a obsahom spisového materiálu. Takto boli zistené nasledovné skutočnosti:

Obžalovaný S. W. neprejavil záujem o konanie o dohode o vine a treste a odmietol urobiť akékoľvek vyhlásenie v zmysle ustanovenia § 257 Trestného poriadku. Zároveň na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vo veci vypovedať.

Poškodený Y. F. H. zotrval aj na hlavnom pojednávaní na obsahu svojich predchádzajúcich výpovedí. Poukázal na to, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, v priestoroch baru mal konflikt so zákazníkom, v dôsledku čoho bol z baru vyvedený. V neskorých nočných hodinách sa však vrátil späť a dožadoval sa u poškodeného, aby mu vrátil jeho mobilný telefón, pritom vytiahol veľký útočný nôž s tým, že urobí veľké problémy, ak mu nevrátia jeho mobilný telefón. Poškodený poukázal na to, že už v čase príchodu obžalovaného cítil, že budú problémy, lebo bol inak oblečený a niečo si pridržoval rukou vo vrecku. Snažil sa ho rukou držať od seba, aby sa nepriblížil a zároveň pre prípad potreby držal dvere. Obžalovaný stál od neho asi na 2 metre, potom vytiahol nôž s ktorým urobil pohyb a položil ho na stôl. Sústavne mu vysvetľoval, že už stratil tri mobily a chce späť svoj mobilný telefón. Poškodený mal strach jednak o seba a jednak aj o prítomných ľudí. Pokiaľ ide o vyjadrenia obžalovaného v čase incidentu, poškodený si jednoznačne spomenul na prehlásenie obžalovaného, že im urobí veľké problémy, avšak na ďalšie slová si v dôsledku stresu nespomína. Keď povedal, že zavolá políciu, obžalovaný ho povzbudzoval, aby len volal a keď počul, že volá políciu vzal nôž a odchádzal preč. Keďže mal strach o kolegyňu, ktorá stála pri vchodovej bráne, poškodený sa pobral za ním. Obžalovaného poznal ešte z čias základnej školy, ale nikdy s ním žiadne nedorozumenia ani konflikty nemal. Počas hlavného pojednávania poškodený poukázal na to, že bál sa najmä z toho dôvodu, pretože pozná históriu obžalovaného, ktorý sa nevie správať, často naňho volajú políciu, zrejme keď je po vplyvom alkoholu a mal poznatky aj o jeho predchádzajúcich odsúdeniach, najmä o prípade ublíženia na zdraví jeho bývalému spolužiakovi.

Svedkyňa W. S. sa tak isto pridrižovala svojej pôvodnej výpovede. V čase činu stála pri vchodových dverách do chodby vedúcej k baru a odtiaľ sledovala predmetný konflikt. Všetko sa to stalo rýchlo a trvalo to asi 4 minúty. Začiatok konverzácie nepočula, ale spozornela až na zvýšené hlasy, keď sa obžalovaný dožadoval mobilného telefónu a jasne počula slovo „zabije“. Nevedela však uviesť, komu tie slová smerovali a potom videla a počula ako buchol po stole s tým nožikom a potom ho tam položil. Keď poškodený sa pýtal obžalovaného, či má zavolať políciu, obžalovaný ho povzbudzoval opakovane, aby volal. Keď však zistil, že skutočne volá políciu, otočil sa a šiel preč. Svedkyňa mala veľký strach a preto zostala pri bráne. Bolo to aj preto, lebo keď sa obžalovaný po vyvedení vrátil späť do baru, šiel takým ráznym krokom. Zároveň si pripravila mobil pre prípad, že by musela volať políciu. Potvrdila, že poškodený bol v tom čase ešte vo väčšom strese než ona.

Svedok F. B. vypovedal k otázke, čo videl na mieste činu. V čase činu mal vypité, pociťoval vplyv alkoholu, ale nespál. I keď sedel čelom k obžalovanému a k poškodenému, spozornel až na hádku oboch menovaných pri dverách a o predmete hádky sa dozvedel viac-menej len od poškodeného. Poškodený mu hovoril, že obžalovaný naňho vytiahol nožík, ktorý však svedok nevidel. Hovoril mu tiež, že zavolať políciu preto, lebo vytiahol nôž. Na poškodenom bolo vidieť, že mal strach. Počul ako poškodený vyzýva obžalovaného, aby odišiel preč. On následne aj odišiel a pritom hovoril poškodenému, nech len kľudne zavolá políciu. Svedok nevnímal ani vyhrážky ani žiadne gestá ako vyhrážky. Oproti svedkovi sedel ďalší zákazník, ktorý však v opitom stave spal na stole.

Súd na hlavnom pojednávaní sa oboznámil aj s obsahom kamerového záznamu, ktorý bol poskytnutý orgánom činným v trestnom konaní. Z neho je zrejme, že obžalovaný ráznym krokom prichádza k poškodenému, ktorý vystrel ruku na znak toho, aby ďalej nepokračoval, ďalej ako obžalovaný gestikuluje s rukami, pričom poškodený zreteľne uchopil dvere. Obžalovaný v jednej chvíli vyťahuje z vrecka nôž,

ktorým zreteľne urobil pohyb sprava doľava a potom ho ukladá na stôl. Následne, keď si poškodený prikladá mobil k uchu, poškodený vzal nôž a odchádzal preč nasledovaný poškodeným.

Zo zvukového záznamu o oznámení na tiesňovú linku je možné rozoznať, že poškodený má roztrasený hlas a oznamuje, že do baru prišiel jeden pán a má pri sebe nožik v ruke, pričom si hľadá svoj telefón. Oznámil aj jeho meno.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil aj s celým ďalším spisovým materiálom a po takto vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že obžalovaný spáchal posudzovaný čin tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a tento čin spácha závažnejším spôsobom konania - so zbraňou.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že musí dôjsť ku konaniu, ktoré svojou povahou možno dôvodne považovať za vyhrážanie sa ujмами, ktoré popisuje ustanovenie § 360 Trestného zákona. Vyhrážka musí byť mienená vážne alebo aspoň musí byť tak prednesená, že môže byť spôsobilá vyvolať obavu, že páchatel' splní to, čím sa vyhrážal. Nevyžaduje sa však, aby u poškodeného obavu skutočne aj vyvolala. Či ide o vyhrážanie spôsobilé vzbudiť u iného dôvodnú obavu, je potrebné posúdiť so zreteľom na všetky konkrétne okolnosti prípadu (povaha vyhrážky, fyzické a povahové vlastnosti páchatel'a v porovnaní s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodeného a pod.). V danom prípade bola poškodenému známa povest' obžalovaného a navyše obžalovaný, ktorý bol pod vplyvom alkoholu sa tesne pred posudzovaným skutkom zaplietol do konfliktu so zákazníkom práve v priestoroch jeho baru. Už tieto okolnosti vyvolali u poškodeného obavu hneď v čase príchodu obžalovaného späť do baru. Následne dôrazne žiadal späť svoj mobilný telefón, o ktorého existencií poškodený nemal poznatky, svoju požiadavku pritrvil vyjadrením, že ak mu nebude vyhovené, urobí im veľké problémy a následne pre posilnenie tejto výzvy vytiahol veľký útočný nôž, urobil s ním špecifický pohyb a rázne ho položil na stôl. Takého konanie bolo nepochybne spôsobilé vyvolať u poškodeného obavu z toho, že svoje prehlásenie, výzvu (ktoré možno nepochybne považovať za vyhrážku) aj uskutoční. To, že skutočne vyvolal strach u poškodeného je zrejme jednak z jeho výpovede, výpovede svedkov S. F. B., ale aj z obsahu kamerového záznamu a zvukového záznamu. Naplnenie zákonom stanovených znakov skutkovej podstaty žalovaného prečinu pritom nevyžaduje vznik konkrétneho strachu či obavy, ale len spôsobilosť konania páchatel'a vyvolať takúto obavu. Je potrebné poukázať aj na aktuálnu spoločenskú či svetovú situáciu, v ktorej sa množia prípady brutálnych útokov s nožmi, prípadne inými zbraňami voči nič netušiacemu obyvateľstvu. Na základe týchto skutočností súd mal za to, že nepochybne došlo k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty žalovaného prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona. Útočný vojenský bodák dôvodne možno označiť za zbraň.

Obžaloba kvalifikovala konanie obžalovaného aj ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustí ten, kto sa dopustí slovné alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti tým, že napadne iného. V danom prípade podľa názoru súdu nedošlo k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty tohto prečinu. Nebol preukázaný úmysel obžalovaného vzbudiť verejné pohoršenie hrubou neslušnosťou, prípadne výtržnosťou. Jeho konanie smerovalo výlučne voči poškodenému a vzhľadom na značnú opitosť prítomných zákazníkov, takmer žiaden z nich celkom nevnímal prípadne nepochopil podstatu konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným. Pohyb opitých ľudí v takejto pozdnej nočnej dobe v priestoroch baru je v celku bežný. Okrem toho nedošlo k priamemu napadnutiu inej osoby verejne prípadne na mieste verejnosti prístupnom. Preto súd neuznal obžalovaného vinným aj z tohto prečinu.

Konanie obžalovaného je závažné pre spoločnosť, pretože úmyselným konaním sa dopustil útoku proti chráneným právam a slobodám iných občanov. Navyše tento čin spáchal so zbraňou.

Obžalovaný je v mieste trvalého bydliska hodnotený všeobecne. Posledný zamestnávateľ ho nemôže objektívne hodnotiť pre veľmi krátku dobu trvania pracovného pomeru. Evidované priestupky z roku 2019 proti občianskemu spolunažívaniu a verejnému poriadku sú charakteristické hrubým arogantným správaním sa obžalovaného v stave opitosti. Doposiaľ bol trikrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Rožňava, zo dňa 15.05.2013, kedy mu bol pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155

ods. 1 Trestného zákona a iné uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6,5 roka so zaradením pre výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z výkonu tohto trestu bol podmiennečne prepustený rozhodnutím Okresného súdu Prešov sp. zn. 1PP/10/2018 zo dňa 12.04.2018 a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 6 rokov. Všetky doterajšie odsúdenia obžalovaného sú rovnakého charakteru.

Pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu súd postupoval v súlade so zákonnými ustanoveniami § 34 ods. 1 a nasl. Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona (pomer pohľadujúcich a prirážajúcich okolností). Súd nezistil žiadnu pohľadujúcu okolnosť. Oproti tomu bola zistená jedna prirážajúca okolnosť - obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona).

Podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona ustanovenie ods. 1 (podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody) sa nepoužije ak súd odsudzuje páchateľa za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe uvedených skutočností, vykonaného dokazovania, s prihliadnutím na okolnosti prípadu, na skutočnosť, že obžalovaný spáchal posudzovaný čin v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia (v skúšobnej dobe okrem teraz posudzovaného činu spáchal aj 2 úmyselné priestupky násilného charakteru pod vplyvom alkoholu) po úprave zákonom stanovenej trestnej sadzby (6 mesiacov - 3 roky) v súlade s ustanovením § 38 od. 4 Trestného zákona (ak prevažuje pomer prirážajúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu - v danom prípade je upravená sadzba 16 mesiacov - 3 roky) súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby s tým, že pre výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Súd zároveň obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu. Vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Nakoľko si poškodený neuplatní žiadny nárok na náhradu spôsobenej škody, súd o povinnosti nahradiť škodu nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
 - poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
 - zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307/1d), (§ 45/1)
- Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.